

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v **právnej veci prejednávania dedičstva po poručiteľovi A. Č.** narodenému X, naposledy bývajúcemu v H, zomrelému X, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp.zn. 20 D 1528/2004, o dovolaní dediča B. Č., bývajúceho v S, zastúpeného JUDr. I. C., advokátom v S, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 31. októbra 2006 sp.zn. 9 CoD 59/2006 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trnava uznesením z 26. apríla 2006, č.k. D 1528/2004-65, Dnot 147/2004 určil všeobecnú cenu majetku poručiteľa sumou 1 002 598,30 Sk, výšku dlhov 0 Sk a čistú hodnotu dedičstva sumou 1 002 598,30 Sk. Zároveň schválil dohodu dedičov o vyporiadaní dedičstva po poručiteľovi ohľadne majetku špecifikovaného vo výroku rozhodnutia. Súdnej komisárke JUDr. A. V. priznal odmenu 9 510 Sk, náhradu hotových výdavkov 1 520 Sk a daň z pridanej hodnoty (19 %) 2 096 Sk.

Krajský súd v Trnave na odvolanie dediča B. Č., uznesením z 31. októbra 2006 sp.zn. 9 CoD 59/2006 potvrdil uznesenie súdu prvého stupňa a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie jeden z dedičov, B. Č., navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť

dovolania oprel o ustanovenie § 237 písm.c/ O.s.p. vysloviac názor, že nie je možné, že na ústnom pojednávaní u súdnej komisárky 14. januára 2005 sa osobitná zástupkyňa účastníka konania Mgr. P. Č., pracovníčka Okresného súdu Trnava H. S. nezúčastnila, ale dostavila sa k súdnej komisárke sama (bez účasti ostatných účastníkov konania) 26. januára 2005. Týmto postupom súdnej komisárky bola dovolateľovi odňatá možnosť konať 26. januára 2005 pred súdnou komisárkou. Dovolanie odôvodnil ďalej tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.), keď súdnou komisárkou nebola realizovaná jeho vôľa ako zákonného dediča v tom, že svoj dedičský podiel po poručiteľovi nemohol prenechať (podľa svojho názoru nezákonným konaním súdnej komisárky) svojej dcére. V neposlednom rade namietal, že taktiež odvolacím súdom mu bola odňatá možnosť konať pred súdom, pretože vec bola prejednaná bez jeho prítomnosti a týmto boli taktiež porušené jeho práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 O.s.p.) alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.) alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných vád uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil ani podmienky prípustnosti dovolania podľa § 237 písm.c/ a f/ O.s.p., na ktoré poukazoval dovolateľ.

Prípustnosť dovolania z hľadiska ustanovenia § 237 O.s.p. nie je daná už tým, že dovolateľ tvrdí, že rozhodnutie odvolacieho súdu je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. Dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné iba vtedy, ak touto vadou rozhodnutie skutočne trpí, teda ak nastali skutočnosti, v dôsledku ktorých vada vznikla a prejavila sa v rozhodnutí odvolacieho súdu. To nepochybne vyplýva zo znenia ustanovenia § 237 O.s.p., ktoré nespája prípustnosť dovolania s tvrdením dovolateľa, ale len so skutočnosťou, že rozhodnutie je vadou naozaj postihnuté. Ak teda tvrdí napríklad dovolateľ (tak, ako tomu je v danom prípade), že účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený (§ 237 písm.c/ O.s.p.), je dovolanie prípustné vtedy, ak vyjde najavo, že tvrdenie dovolateľa je správne. V prejednávanej veci však prípustnosť dovolania podľa § 237 písm.c/ O.s.p. daná nie je. Ako totiž z obsahu spisu vyplýva, jednému z účastníkov konania, zákonných dedičov, Mgr. P. Č. (bratovi dovolateľa) z dôvodu jeho závažného nepriaznivého zdravotného stavu Okresný súd Trnava uznesením z 3. decembra 2004 č.k. 20 D 1528/04-20 ustanovil osobitného zástupcu pre konanie o dedičstve po poručiteľovi A. Č. H. S., pracovníčku Okresného súdu Trnava.

Odôvodnenie prípustnosti dovolania proti napadnutému uzneseniu krajského súdu podľa § 237 písm.c/ O.s.p. dovolateľom však v zásade vedie k preukázaniu existencie ďalšej procesnej vady, a síce, že tak v konaní pred súdnou komisárkou, ako aj postupom odvolacieho súdu bola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa uvedeného zákonného ustanovenia sa rozumie postup súdu, ktorým účastníkovi odňal možnosť realizovať procesné práva, ktoré mu dáva Občiansky súdny poriadok. V zmysle § 18 O.s.p. majú účastníci v občianskom súdnom konaní rovnaké postavenie a súd je povinný zabezpečiť im rovnaké možnosti na uplatnenie

ich práv [napr. právo vykonávať procesné úkony vo formách stanovených zákonom (§ 41 O.s.p.), nazerať do spisu a robiť si z neho výpisy (§ 44 O.s.p.), právo byť predvolaný na súdne pojednávanie (§ 115 O.s.p.), vyjadriť sa k návrhom na dôkazy a k všetkým dôkazom, ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.), na to, aby im bol rozsudok doručený do vlastných rúk (§ 158 ods. 2 O.s.p.)]. Zo spisu nevyplýva, že by v prejednávanej veci súdy v prípade dovolateľa nerešpektovali niektoré z týchto práv. Na uvedenom nič nemení ani tvrdenie dovolateľa, že odvolacím súdom bola vec prejednaná v jeho neprítomnosti, nakoľko podľa § 214 ods. 2 písm.c/ O.s.p. pojednávanie netreba nariaďovať, ak odvolanie smeruje proti uzneseniu.

Iné procesné vady (§ 241 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotné tieto vady ale prípustnosť dovolania nezakladajú. Dovolanie je v týchto ustanoveniach upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z ustanovení § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. a v dovolacom konaní nevyšlo najavo, že by konanie na súdoch nižších stupňov bolo postihnuté vadami uvedenými v § 237 písm.c/ a f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že dovolanie dovolateľa je neprípustné, preto ho odmietol (§ 243b ods. 4 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p.).

Dovolací súd o náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 4 O.s.p.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. januára 2008

Za správnosť vyhotovenia :

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu